

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 23 de febrer de 2017. Comença la sessió a les 10 hores i 9 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 47. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Senyories, hem patit dos nous atemptats de víctimes del terrorisme masclista. I com és habitual, a les dotze, deu minuts abans de les dotze, suspendrem els nostres treballs i farem una concentració com a signe de condemna, de protesta i de reconeixement a les víctimes, ací en la porta de les Corts Valencianes.

Continuem. Es reprén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 50.293, 50.294, 50.295 i 50.296)

El senyor president:

Continuem el nostre treball de la sessió plenària número 47 de la novena legislatura, amb el punt nové, que és la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana, que formulen els grups parlamentaris.

En primer lloc, té la paraula la il·lustre síndica del Grup Parlamentari Popular, que formularà la pregunta de control.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Creo que represento el sentir de toda la cámara de adhesión y de repulsa a los últimos atentados machistas. Y doy por reproducida la pregunta de interés general.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, síndica del Grup Popular.

President del Consell, té vosté la pregunta.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats, abans de començar la sessió de control, sí que vull fer dos consideracions. En primer lloc, reiterar allò que ha dit el president de Les Corts: mostrar en nom del Consell el nostre profund rebuig, i també de tota la ciutadania valenciana, a la violència masclista que ahir va assassinar dos dones a la nostra comunitat.

Alguna cosa estem fent malament com a societat, perquè continuen passant estes terribles circumstàncies. Hem d'acabar en totes les discriminacions. Hem d'acabar amb la cultura masclista que li dona cobertura a esta violència. Si junts acabarem amb el terrorisme etarra, junts hem d'acabar amb el terrorisme masclista. *(Aplaudiments)*

I també, senyories, vull expressar avui a la cambra el nostre rebuig als altercats ocorreguts ahir a les Corts Valencianes i el suport del Consell a la consellera María José Salvador i al director general Lluís Ferrando. *(Aplaudiments)*

Esta, senyories, esta és la seu de la llibertat, del respecte i de la tolerància. La democràcia, ara i sempre. Ara i sempre, ara i sempre. *(Aplaudiments)* Sí, sí, sí. I espere que el grup parlamentari que ha sustentat intel·lectualment esta qüestió en prenga conseqüències. Sí. *(Aplaudiments)* Sí, sí, Sí, sí.

El senyor president:

Senyories. Senyories, no estan vostés en l'ús de la paraula.

El senyor president del Consell:

Nosaltres sempre, senyor Betoret. Nosaltres, sempre. Mai, mai ningú ha... *(Veus)*

El senyor president:

Senyories, per favor, no estan en l'ús de la paraula. Deixen que s'expressi el president del Consell, que està en l'ús de la paraula. President, continue vosté.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

En qualsevol cas, senyora Bonig, respecte a la seua pregunta, dir-li que estem complint allò a què ens vam comprometre, que és rescatar les persones des del primer dia. I gràcies a les polítiques impulsades pel pacte del botànic, en estos moments molts, milers, milions de valencians viuen millor que fa ara vint mesos.

Senyora Bonig, estem rescatant persones. Però, sap per què? S'adona per què posarem que calia rescatar persones? Perquè abans hi havia un govern que havia abandonat les persones. Qui pregunta, ja respon. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndica del Grup Popular.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Nuestra repulsa a los hechos de ayer de la señora *consellera*, pero también nuestra repulsa a la agresión y coacción que sufrió nuestro portavoz Alfredo Castelló por parte también de un miembro por la mañana que estaba en la tribuna. (*Aplaudiments*) Siempre, señor presidente. Siempre. Incluso supongo, hay que decirlo, las amenazas de muerte que yo sufro y los escraches que también sufrí cuando era *consellera*, y nadie los condenó.

Pero vamos al tema. (*Aplaudiments*) Señor presidente, usted es... Sí, sí. Empezaron *perquè rescatarem tots els treballadors de Radiotelevisió Valenciana. I sap hui què diuen? Que vosté i la senyora Oltra no els han rebut ni un sol minut. En segon lloc*, ustedes dijeron que su prioridad eran las personas, que venían a rescatar a las personas. Claro, claro, lo que no dijeron es que eran a sus familiares y a sus amigos.

Mire, sanidad ha sido un ejemplo, ya no conteste, señora Montón, da igual. Enchufismos, nepotismos, el comisionado ha tenido que dimitir, pero nadie más. Y la última: la sentencia del juzgado de lo social de Castellón respecto de los despidos del Hospital Provincial de Castellón.

No, no, no lo dice el PP, señor presidente, señora Oltra. Lo dice un juez. En la página 16 le dice que en el caso de autos que ha declarado nulo está perfectamente acreditado el indicio de represalia, porque creían ustedes que era del Partido Popular. (*Aplaudiments*) Sí, sí.

Pero mire usted, la señora Oltra tiene hoy un 36% más de asesores que el último gobierno del Partido Popular en la vicepresidencia. 132.000 euros al año. ¿Sabe usted cuántas becas de comedor escolar se podrían pagar? Aquí tenemos a la alcaldesa de Carlet. Con 132.000 euros se podía aumentar la plantilla de auxiliares de clínica de la residencia de Carlet y dar un mejor servicio a los usuarios. (*Aplaudiments*)

Sí, señor presidente. Y las listas de espera que iban a ser historia, ya no lo son. Nueve meses. Al igual que la transparencia. Llevan ustedes seis condenas. Y mire usted, ¿qué ha pasado con Ricardo Campos? ¿Cumple la ley de incompatibilidades? ¿Es ético o estético? Ustedes nos acusaban, señor presidente, que los miembros del antiguo Consell no se hablaban. Pues mire usted, ustedes filtran los wasaps privados. Eso se llama guerra total. (*Aplaudiments*)

¿Y la dependencia, señor presidente, señora Oltra? Iban a acabar en un año con toda la lista de dependientes. Hoy hay 30.000 dependientes a la espera de valoración. Dijo ayer la señora vicepresidenta que es que no hay funcionarios, y que Montoro lo impide. Y miente, porque sabe que la tasa de reposición en servicios esenciales como los sociales, está.

Le voy a dar un dato: once millones, así, sacados a boleo. Seis millones con el convenio de Air Nostrum. Cuatro millones y medio, las fosas comunas. 310.000 euros a Raimon, que ya se puede jubilar. 34.000 euros en «orgull de valencians». Solamente con esto, cuatro millones y medio, las fosas, solo con esto, once millones de euros. Señora vicepresidenta, anule todo esto y dedíquelo a trabajadores para rescatar personas. (*Aplaudiments*)

Y los centros especiales de empleo que hoy nos acompañan, que dan trabajo a discapacitados. El 22% les han dejado sin ayudas. 1.600 personas. Y la violencia de género. Comparto el cien por cien lo dicho por usted, señor presidente, y no voy a hacer política, señora Oltra, no lo voy a hacer. Simplemente, léase el *Diario de Sesiones* lo que usted dijo el 3 de abril del 2004. Probablemente, sentirá vergüenza. (*Aplaudiments*)

Y el tema de los refugiados. Primero dijeron, se fueron a Grecia. Después... Sí, léalo. Después, ofrecieron el Veles e Vents, con ferri incluido, que da risa si no fuera con tanto dramatismo y tanta necesidad, y ese problema tan importante. ¿Y qué han hecho ustedes? Mire, señora Oltra, usted se iba al *prime time*, a las televisiones, a decir que estamos preparados todos para que Valencia acoja a mil refugiados, y el gobierno lo impide.

Siguió usted en las televisiones diciendo que hemos recibido amenazas del gobierno, hemos recibido amenazas por querer coger a refugiados. ¿Y qué ha hecho usted? Pues mire, usted ha ofrecido soluciones habitacionales de *atrezzo*. Ustedes, que han criticado tanto, han acabado en la alfombra roja (*aplaudiments*) con Monica Bellucci y con el señor Valentino.

Señor Montiel, ¿esto es una inversión correcta del dinero público, en esto de *atrezzo*? Porque hoy sabemos que las 1.411 plazas que usted puso a disposición del gobierno, el 80% no cumplen las condiciones de habitabilidad, señora Oltra. (*Aplaudiments*) Solo 200. Casas desahuciadas, polideportivos, casas que no cumplen las mínimas condiciones de habitabilidad. ¿Y a usted eso le parece bien, señora Oltra, señor Puig?

No podemos hacer demagogia, no todo vale, presidente, vicepresidenta. No vale todo por una entrevista en *prime time*. Si de todo tiene la culpa Mariano Rajoy y Madrid –que culpa tienen, no le digo que no–, ¿para qué están ustedes? ¿Qué van a hacer ustedes por los valencianos?

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

¿Cómo puede utilizar la demagogia? Y mire, acabo. Acabo, visto que está en esta fase de aproximación hacia el centro, con el Evangelio. Mateo, 23: «No se guíen...». No, lo utilizaba la vicepresidenta. «No se guíen por las obras de los fariseos, porque no hacen lo que dicen. Todo lo hacen para que los vean. Les gusta ocupar los primeros puestos y los banquetes, y los primeros asientos...». Por favor, señor Ferri. Señor presidente. (*Remors*)

El senyor president:

Senyoria, finalitze ja.

La senyora Bonig Trigueros:

«Los asientos en las sinagogas, ser saludados en las plazas y oírse llamar mi maestro. Pero no se guíen por sus obras, porque el que se ensalza será humillado, y el que se humilla será ensalzado.» No sé por qué cuando lo leí me acordé de usted.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

President del Consell, per a respondre esta pregunta, amb cita de l'Evangelí inclosa.

El senyor president del Consell:

No tinc temps per a discussions teològiques, però li assegure que la pròxima vegada que tinga més temps, ho aprofitaré.

Mire, senyora Bonig, este Consell està atenent l'emergència social des del primer dia. I durant vint mesos ho hem estat fent. Rescatàrem aquells que vostés excloueren del dret a la salut. Aprovàrem el decret de sanitat universal. I 10.342 persones ja han recuperat el dret a la salut. Vostés els havien retirat la targeta sanitària. Vostés eren Trump abans de Trump. Ja estaven en eixa posició. *(Aplaudiments)*

I en lloc de demanar perdó o aplaudir la mesura, no, ens van portar al Tribunal Constitucional, perquè no volen que tots siguem igual davant de la malaltia. *(Aplaudiments)*

Ara hem rescatat els menors, que també tenien dificultats per a seguir els seus tractaments. Hem eliminat el copagament farmacèutic per als menors vinculats a la targeta sanitària que tinga uns recursos menors de 18.000 euros a l'any. En sis dies només des de la posada en marxa d'esta mesura, 28.700 beneficiaris ja. Senyora Bonig, ho van a recórrer també al Tribunal Constitucional? Ho van a recórrer?

Rescatàrem els dependents, que tenien dret i no cobraven les ajudes. Ens hem posat al dia en els pagaments de dependència, i hem avançat la data de cobrament als cinc primers dies del mes. Ara, des de juliol de 2015, un total de 22.145 nous beneficiaris s'han incorporat al sistema de dependència, i actualment 54.173 persones estan sent ateses. I, segons el dictamen de l'observatori de dependència, hem passat de ser la darrera autonomia en aplicació de la llei a ser en l'últim any l'autonomia que més ha millorat.

Rescatàrem els menors, que necessitaven una beca de menjador. I per primera vegada, els menjadors escolars van obrir en setembre. Rescatàrem moltes famílies que no podien pagar els estudis dels seus fills i filles. I ara 320.000 xiquets

ja tenen els llibres gratuïts. Rescatàrem famílies que ho estaven passant pitjor que ningú, que vostés havien abandonat, i per això es va fer el decret llei per agilitzar el procés de tramitació de la renda garantida de ciutadania, que ha permés per primera vegada superar els 50.000 destinataris.

Rescatàrem famílies de la pobresa energètica, i hui a més de set mil llars ja no se'ls talla la llum ni l'aigua gràcies al govern valencià. Hem aprovat la llei de la funció social de la vivenda, perquè cap família es quede sense vivenda. I rescatem la societat valenciana dels seus impostos antisocials. Perquè ací els que menys pagaven, menys que en la resta dels territoris, era absolutament al revés. Aquells que menys tenen, més pagaven. Els que més tenien, menys pagaven. I ara, un milió sis-cents mil valencians se van a vore afavorits per la política fiscal de La Generalitat.

I a més, senyora Bonig i senyores i senyors, de 2009 a 2014 la població en risc de pobresa o exclusió va augmentar el 8%, és a dir, el doble que el conjunt d'Espanya. Per primera vegada en este any el Consell ha reduït en dos punts, el doble que la mitjana, però ara amb xifres positives. Una tendència que va a reafirmar-se este any.

Però també li dic que com...

El senyor president:

President.

El senyor president del Consell:

...la distribució més o menys... per arribar al quaranta-sis, no? més que res per una certa... No, si me permet, senyor president, jo sempre seré respectuós amb vosté. El que vosté me diga vaig a fer.

En qualsevol cas li vull dir que no només redistribuïm sinó creixem. I li vaig a donar una notícia. Ahir vaig estar reunit amb el grup Thyssenkrupp i m'han anunciat que van a augmentar la seua dotació a Sagunt i van a invertir trenta milions d'euros en la Comunitat Valenciana. Perquè creuen, ara sí, que ací n'hi ha estabilitat, honradesa i transparència.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Sí, senyor Rubén Ibáñez.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

Señor presidente, mi síndica le ha preguntado sobre el cuándo. Yo le voy a preguntar qué le parece el cómo. Y quiero saber su

opinió, si es que la tiene, y el silencio considero que también es una opinión. ¿Aprueba usted que la *conselleria* de igualdad haya gastado más de setenta millones sin contrato a empresas privadas que gestionan centros de mayores? ¿Apoya usted que la *consellera* Oltra se haya saltado la ley con más de ciento siete informes en contra de intervención sólo en esta materia? ¿Le parece bien que la *conselleria* de igualdad vulnere mes a mes la ley de contratos como dicen la intervención?

Señor presidente, su gobierno acumula cientos de informes en contra de la intervención en año y medio. ¿Va a permitir que esto siga ocurriendo dentro del Consell? Y, finalmente, ¿tiene esto algo que ver con los rumores de que la señora Oltra quiere abandonar la *conselleria*?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

La vicepresidenta del Consell li respondrà. Té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Moltes gràcies, senyor president.

Ja sé que vostés allò dels rumors ho tenen malament. No es preocupen a mi no cal que me graven hui perquè açò se grava en Les Corts; vostés amb les gravacions i els rumors tenen molts problemes. (*Aplaudiments*)

Mire, efectivament, tenim molts rescabaments, molts. Sap vosté per què? Perquè quan aplegarem a la conselleria la majoria de contractes estaven vençuts i vostés no els havien renovat en el temps que els havien d'haver renovat. I ara n'hi ha catorze contractes en marxa per a posar ordre. Sap vosté per què paguem rescabaments? Perquè al febrer de 2016 una sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana va dir que el seu sistema Blasco-Cotino d'accessibilitat en residències era il·legal. Vaja per Déu que hem d'arreglar el que vostés desarreglaren. (*Aplaudiments*)

Per això, per això rescabalem, clar que sí. És que el contracte de tres mil tres-cents places de residència està ja en marxa, un contracte legal, d'igualtat d'oportunitats, transparent i un contracte que vostés feren il·legal per a afavorir amics com Cotino, com Ortiz, com etcètera, per a finançar il·legalment el seu partit, que ja ho han reconegut en els tribunals. I no tinc res més a dir. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyora Catalá, té vosté la paraula.

La senyora Catalá Verdet:

Moltes gràcies, senyor president.

Comence amb una crònica periodística: «El Consell bipartito, abanderado del discurso del «rescatem persones», acaba de encontrarse con un nuevo frente, tal vez el más doloroso en el ámbito social.» Señor presidente, le hablo de los centros especiales de empleo, de personas especialmente vulnerables, de discapacitados, de familias que crean, que soportan y, sobre todo, que ayudan a que esos discapacitados tengan un empleo.

Le hablo de las ayudas del Servef, de ayudas que por primera vez en la historia de nuestra comunidad han dejado fuera a veintiocho centros especiales de empleo. Con discapacitados que no tendrán ni un duro para su salario, con personas que han financiado y pedido pólizas de crédito para pagar salarios de discapacitados. Le hablo de personas a los que no sé si usted dedicó el mismo tiempo ayer que a los de Thyssenkrupp. No sé si dedicó el mismo porcentaje de tiempo a los centros especiales de empleo que a Thyssenkrupp. No lo sé.

Señor presidente, ¿va a resolver este problema? ¿Va a dejar que veintiocho centros especiales de empleo, de ciento treinta que existen en la comunidad y que dan trabajo a siete mil discapacitados, el 40% indefinidos, se queden sin ayudas para sus salarios en el año 2016? ¿Van a seguir ustedes mirando a los ojos de las personas diciéndoles que rescatan a los más vulnerables cuando lo que hacen es dejar a discapacitados sin salario en el año 2016? ¿Va usted a consentir que esta sea la primera brecha, una de tantas, pero la más dolorosa del Consell del botànic?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Catalá.

Vicepresidenta del Consell, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Senyora Catalá, és de veres que tenim un problema amb els centres especials d'ocupació, però vosté sap per què? (*Protestes*)

El senyor president:

Senyories. (*Se senten veus que diuen: «Sí que s'ho saben. Afirmativo. Sí que s'ho saben.» Aplaudiments*)

Senyories.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Molt bé. Com veig...

El senyor president:

Li ho tindrem en compte... (*Protestes*)

Senyories, escoltem. (*Aplaudiments*)

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Com veig que això ja s'ho saben, (*protestes*) perquè les sessions de *Barrio Sésamo* estan funcionant i vostés comencen a saber el que ha passat en esta comunitat, doncs no insistiré. Òbviament estem intentant arreglar-ho.

Mire, li vaig a parlar del centre especial d'ocupació, de l'IVAS, que està en una situació d'alegalitat que ara estem arreglant, convertint-lo normativament en un centre legal que vostés tenien en un limbe. Vostés han gestionat amb indolència la dependència, la diversitat funcional i tot el que ha de vore amb les persones més vulnerables. Que vinguen ací a preguntar sobre coses que vostés han deixat abandonades, la veritat és que haurien de fer-s'ho mirar. (*Protestes*)

Mire vosté, mire vosté...

El senyor president:

Senyories, senyories.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Mire vosté el que diu l'observatori de la dependència. Diu: «Una de las comunidades donde más ha avanzado el sistema de atención a la dependencia iniciando una importante recuperación tras varios años de continuo deterioro.» (*Protestes*) El deterioro, vostés. Avance, botànic.

El senyor president:

Senyories.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Seguim. «La mejora en los indicadores de cobertura y de gestión hace que la Comunidad Valenciana haya abandonado por primera vez el último o penúltimo lugar.» Deterioro, PP. Avanç, botànic. Veuen? Veuen com és fàcil? (*Aplaudiments*) Vosté, abandonament. Nosaltres, arreglar-ho tot. (*Se sent una veu que diu: «Molt bé, molt bé.»*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyories.

Senyories, senyories, continuem amb la sessió de control. I a continuació la pregunta de control del Grup Parlamentari Compromís que la formularà el seu síndic, el senyor Fran Ferri.

Senyor Ferri, quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, vicepresidenta, consellers i conselleres.

Senyor president, hui des de Compromís li fem una pregunta sobre la valoració del Consell sobre els casos de corrupció del Partit Popular i les recents informacions que han aparegut darrerament en la premsa i en les notícies. No és d'estranyar que en el carrer ja se'ls conega als governs del Partit Popular com *el gobierno de todos a la cárcel*, per les notícies que van apareixent, el que va apareixent en premsa.

Però, és realment curiós com el Partit Popular tracta esta qüestió, no? Perquè, és com si..., ells parlen com si això haguera sigut un accident, com si haguera sigut una tronada, una qüestió meteorològica, com si la cosa no anara amb ells, com si no hagueren tingut res a vore en esta qüestió. I quan n'hi ha sentències diuen: «Esto demuestra que la justicia funciona.» Saben què demostra això? Que durant anys hem estat governats per corruptes i per lladres. Això és el que demostra. (*Aplaudiments*)

I ara, senyor president, n'hi ha qui vol que s'oblidi qui eren estes persones. Però els haurem de refrescar la memòria. Senyories, esta senyora, Milagrosa Martínez. (*Veus*) En terminologia *rajoniana*, «esa señora de la que usted me habla». Val? Eixa és Milagrosa Martínez. Condemnada a nou anys de presó per delictes continuats de malversacions de fons públics i suborn passiu. Va ser presidenta de Les Corts, va ser consellera de turisme, a canvi va deixar sucra Orange Market de la conselleria –eixa Orange Market que després organitzava els actes del Partit Popular i les campanyes del Partit Popular.

Senyor Víctor Campos. El vicepresident del Consell del Partit Popular condemnat a suborn pel cas dels trages, enganyat pel senyor Camps i el senyor Costa. Camps i Costa, dos noms que seguiran sonant-nos. I per acabar, una persona que tots vostés coneixen. (*Veus*) No, no. Va així, va així, va al revés. Exconseller i exsíndic del Partit Popular. S'asseia ahí, on està la senyora Bonig ara mateix. Aplaudit per tots els diputats i diputades del Partit Popular quan deia allò de «no podrán demostrar nada» i vaja que si se va demostrar, eh? Huit anys de presó, ahí està en la càrrec condemnat. (*Aplaudiments*)

Senyor president, estes tres persones tenen alguna cosa en comú. A banda que han sigut condemnades per casos de corrupció, estes tres persones tenen en comú que van saquejar els diners de tots els valencians i valencianes. Diners que haurien d'haver anat a parar a educació, a sanitat, a dependència, a vivenda, però que van anar a butxaques de ben pocs. Ací, les veritables víctimes van ser els valencians i les valencianes i els veritables responsables va ser un